

**Parlament de l'acte Institucional,
al Saló de Plens de l'Ajuntament de Mataró**

Il·lustríssim senyor alcalde,
regidores, regidors,
benvolgut Jaume Vellvehí,
senyores i senyors,
amics tots de Sala Cabanyes,

Voldria, en aquests moments, ser capaç de fer-vos participar de la meva emoció com a presidenta de la nostra Secció Teatral amb dues paraules. Són dos conceptes, dues idees-força, que espero que reflecteixin bé l'ànim de totes les persones que d'una o altra manera us sentiu vinculades a la Sala Cabanyes.

La primera és **convicció**: una convicció compartida.

La segona és **agraïment**: un extens i sentit agraïment.

Fa tot just dues setmanes, la celebració que es va fer a Mataró del Dia Mundial del Teatre, amb la participació de diversos grups teatrals i de moltes entitats i persones, va acabar aquí, davant la porta de l'Ajuntament, amb la lectura del missatge internacional que cada any escriu alguna personalitat del món de l'escena. Aquest cop era d'Anatoli Vassiliev, un important director rus.

I va ser precisament Pere Anglas, actor, guionista i director vinculat a Sala Cabanyes, l'encarregat de llegir-lo en nom de tothom.

Deia Vassiliev que, *“davant les tragèdies de la vida real, d'entre totes les arts el teatre ens és particularment necessari”* i *“no el podem perdre, per molt atrafegada que ens sigui la vida”*.

Vet aquí la **convicció**: la necessitat del teatre.

Una **convicció** que, convertida en pràctica activa, ha estat present al llarg de la trajectòria centenària de Sala Cabanyes. Una **convicció** expressada segurament de maneres molt diverses, perquè a cada època i moment de la seva història la Secció Teatral del Centre Catòlic ha estat el reflex de la realitat social imperant a la ciutat.

I ara renovem la mateixa **convicció** amb el goig d'haver acomplert un segle d'existència, de voler prosseguir el fil de continuïtat de l'aventura col·lectiva que

va arrencar l'any 1916 amb la primera representació de “*L'Estel de Natzaret*” a la Saleta, i de reiterar la nostra vocació de servei a la cultura, a Mataró i al país.

Per això, avui que celebrem l'acte institucional del doble Centenari de la Sala Cabanyes i dels nostres Pastorets, acollits aquí al Saló de Sessions de la Casa de la Ciutat, que és la seu de la voluntat democràtica de tots els nostres conciutadans i conciutadanes, junt amb la **convicció** que us he dit voldria expressar també el nostre **agraïment**.

Un **agraïment** majúscul a tantes i tantes persones –nombrosíssimes– que han contribuït al balanç satisfactori dels nostres cent anys d'activitat.

Aquest **agraïment**, ara i aquí el voldria començar donant-vos les gràcies de tot cor, alcalde i membres del consistori, amb una triple motivació:

-per aquesta acollida que ens feu, que rebem com a mostra d'estima.

-per la proclamació que la institució municipal va acordar, ja fa 35 anys, dels nostres Pastorets fent-los Patrimoni Cultural de la Ciutat i investint-los per sempre més com a Pastorets de Mataró.

-i pel suport unànim de tots els grups que componen el Ple de l'Ajuntament a la proposta de sol·licitar a la Generalitat de Catalunya que ens concedís la Creu de Sant Jordi amb motiu del Centenari.

Un guardó, ja ho sabeu, que tanmateix ens ha estat atorgat per la primera institució del país. I que ens honora de manera molt sentida perquè reconeix singularment la vivència ciutadana que tenen els nostres Pastorets, i el paper integrador, de defensa de la llengua, la cultura i les tradicions catalanes i de promoció de les arts escèniques que Sala Cabanyes du a terme des de fa una centúria.

Vagi, doncs, el nostre **agraïment** a la Generalitat de Catalunya i a tothom que ens ha fet costat i que s'ha sumat a la proposta de suport iniciada per l'Ajuntament.

I sobretot, aquests instants de satisfacció per l'honor de la distinció i per les moltes mostres de suport i d'afecte que estem rebent, voldria convertir-los també en **agraïment** envers totes les persones –començant per les que ja no hi són– que en cada instant del nostre historial han aportat la seva il·lusió i el seu esforç voluntaris, sigui des del protagonisme o des de l'anonimat, per fer possible la seqüència dels cent anys seguits d'aixecar el teló que ara rememorem.

I avui que ens trobem a la seu de l'Ajuntament, també voldria subratllar l'**agraïment** envers la ciutat sencera, a tots els ciutadans i ciutadanes que, com

a públic, han estat i són el suport indispensable de l'activitat teatral que realitzem. Ells han omplert de vida i de sentit l'existència de Sala Cabanyes.

El nostre **agraïment** el voldria concretar finalment en el senyor Jaume Vellvehí, que amb la seva expertesa històrica ha tingut l'amabilitat d'acceptar la invitació que l'Ajuntament i la Sala vam adreçar-li perquè fes la dissertació acadèmica d'aquest acte institucional del Centenari.

El senyor Vellvehí va néixer a Mataró l'any 1961.

És historiador. Membre del Grup d'Història del Casal de Mataró, i de l'Associació Internacional d'Estudis Occitans.

Els seus àmbits d'interès, a part de les relacions entre el catalanisme i Occitània, se centren en temàtiques de llengua i cultura al segle XIX a Mataró i al Maresme: poetes, pensadors i escriptors, la Renaixença, el pensament catalanista, la toponímia, la lingüística, les publicacions periòdiques, els certàmens literaris i el patrimoni de monestirs i molins, entre d'altres.

Com a investigador ha participat en sessions d'estudis locals i en col·loquis i congressos internacionals.

És autor d'articles en publicacions tant de caràcter divulgatiu com especialitzat.

Com a divulgador va ser distingit als Premis Mataró Multimèdia per un treball on line sobre el primer ferrocarril. També forma part de l'equip del programa "El Racó" de Mataró Ràdio.

L'any 2002 va guanyar el Premi Iluro amb la monografia "*Terenci Thos i Codina (Mataró, 1841-1903): Un home de la Renaixença*".

Ha estudiat la figura i l'obra del poeta Josep Punsola i n'ha prologat l'edició de "*Calidoscopi. No fa tanta por la mort*".

El 2010 va obtenir el Premi Rafel Cornellà amb el retrat literari titulat "*Josep Punsola i Vallespí: ànima de poeta*".

Entre els seus darrers treballs hi ha la descoberta i l'estudi del manuscrit d'una traducció inèdita de l'obra "*Mireia*", de Frederic Mistral, que els germans Thos i Codina havien fet el 1861.

A més, en Jaume ha focalitzat les seves recerques històriques en l'estudi del teatre i les arts escèniques durant el segle XIX i el tombant del XX, una faceta que motiva que li haguem demanat la seva intervenció en aquest acte.

Tot seguit, en la seva conferència "*Els Pastorets de Mataró, una tradició que ve de lluny*", mitjançant l'anàlisi de les infraestructures teatrals de la ciutat, de les companyies que hi actuaven i del repertori que s'hi feia des de finals del segle XVIII, ens donarà a conèixer la tradició mataronina del teatre amateur i de

l'afició teatral que hi va associada, per testimoniar que una de les conseqüències més exitoses d'aquesta tradició secular són precisament la Sala Cabanyes i les representacions de "*L'Estel de Natzaret*" de Ramon Pàmies iniciades pels joves del Círcol Catòlic d'Obrers el vespre de Nadal de 1916.

Per acabar, deixeu-me que posi el punt final a les meves paraules tornant als dos conceptes que us assenyalava de bon començament, ara en forma de desig.

Benvolgut senyor alcalde, regidores i regidors, conciutadans i conciutadanes: que per molts anys puguem continuar compartint **convicció** i **agraïment**!

Moltes gràcies!

Anna Gené i Ariño

Presidenta de Sala Cabanyes

Mataró, 14 d'abril de 2016